רמ"ש 39969-05-21 י.א נ' ר.א

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

מבקש **י. א**
ע"י ב"כ עו"ד אמנון דהן

נגד

משיב **ר. א**
ע"י ב"כ עו"ד יפעת בן אבי – בראון

פסק דין

1. לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת מאיה לוי) בתיק ת"ע 20990-02-20 מיום 21.4.21, במסגרתה הורה על הוצאת חוות דעת פסיכיאטרית פרטית מתיק בית המשפט, ולא מצא לפסול את מינוי מומחה בית המשפט שמונה על מנת לבחון את כשירות המנוח לצוות את צוואתו, בגינה הוגשה התנגדות (להלן: "**ההחלטה קמא**"), והכל כפי שיפורט להלן.

רקע וההחלטות קמא

2. המבקש והמשיב (להלן גם: "**הצדדים**") הם אחים.

3. אביהם המנוח של הצדדים, מר ... ז"ל (להלן: "**המנוח**"), הלך לעולמו ביום 16.8.2019, והשאיר אחריו צוואה מיום 15.11.2017.

4. ביום 2.10.2019 הגיש המשיב בקשה לקיום צוואת המנוח אצל הרשם לענייני ירושה.

5. ביום 27.11.2020 הגיש המבקש כתב התנגדות לבקשה לקיום צוואה, בין היתר בשל טענות נגד כשרות המנוח לצוות, ובפרט נגד כשירותו הרפואית של המנוח לחתום על צוואה ביום 15.11.2017.

6. לכתב ההתנגדות צורף תצהיר מאת מר מ.מ (בן זוגה של גב' א.מ, אחייניתו של המנוח, להלן: "**מ.מ**") במסגרתו הצהיר, כי המנוח ביקש מ-מ.מ לדאוג לו לרופא פסיכיאטר שיאשר לו שהוא יכול לערוך צוואה. מ.מ פנה לפסיכיאטר ד"ר י. מקס שטרן (להלן: "**ד"ר שטרן**") לצורך עריכת חוות דעת פרטית כאמור.

7. ד"ר שטרן בדק את המנוח ביום 5.7.2017 ולאור ממצאיה ערך חוות דעת פסיכיאטרית פרטית, נושאת תאריך 6.7.2017, בה קבע כי הוא כשיר לחתום על צוואה (להלן: "**חוות הדעת הפרטית**").

המבקש פירט בבקשתו, כי מ.מ בתצהירו ציין, שד"ר שטרן אמר לו, כי למרות האמור בחוות דעתו (בדבר כשירותו של המנוח לחתום על הצוואה), הוא יתקשה להגן בחוות דעתו על קביעה זו לנוכח אבחנתה של דמנציה אצל המנוח כבר בחודש יוני 2017.

8. בדיון קדם משפט שנערך בתיק קמא ביום 6.7.2020 טען המבקש, בין השאר, כי ביום 05.06.2017 (כחמישה חודשים עובר למועד חתימת המנוח על צוואה) השתחרר המנוח משיקום במרכז הרפואי בי"ח מאיר, וכי במסגרת דו"ח הסיכום הרפואי שניתן לו בשחרור צוין כי המנוח סובל מדמנציה. על כן ביקש המבקש מבית משפט קמא, להורות על הסרת חיסיון רפואי לתקופה של שנה אחת לפחות עובר למועד חתימת המנוח על צוואה וביחס לשלושת מוסדות רפואיים בלבד: בי"ח מאיר, קופ"ח כללית (סניף ק.ביאליק וסניף הרצליה) ובית משהד (בית אבות בהרצליה).

9. מנגד טען המשיב בדיון, כי חווה"ד הפרטית מיום 06.07.2017 (שנערכה כארבעה חודשים עובר למועד חתימת המנוח על צוואה) מייתרת את טענת המבקש בדבר דמנציה המיוחסת למנוח, וכי אין בבקשת המבקש להסרת חיסיון רפואי, כל שכן הטענה לדמנציה כאמור, "כדי להשפיע כאשר יש את חוה"ד הפרטית".

10. לאחר שמיעת טענות הצדדים הורה בימ"ש קמא על הסרת חסיון רפואי ביחס לשלושת המוסדות הרפואיים (ולגביהם בלבד), כשנה עובר למועד חתימת המנוח על צוואה, קרי מיום 15.11.2016 ועד ליום 15.11.2017.

11. כמו כן, הורה בימ"ש קמא על מינויו של מנהל יחידת פסיכיאטריה במרכז הרפואי שמיר (אסף הרופא), ד"ר אדם דרנל (להלן: "**ד"ר דרנל**"), כמומחה מטעם בית המשפט לצורך הכנת חוו"ד ביחס לכשירותו של המנוח לחתום על צוואה מיום 15.11.2017.

12. ביום 19.11.2020 העביר המבקש לד"ר דרנל את כל המסמכים הרפואיים שהתקבלו לידיו מהמוסדות הרפואיים, בהתאם להחלטת בית המשפט קמא.

13. ביום 24.11.2020 הגיש המשיב "בקשה לקבלת סרטון כראיה בהליך משפטי", במסגרתה ביקש להעביר לד"ר דרנל סרטון בו מופיע המנוח, כשנה וארבעה חודשים לאחר עריכת הצוואה. ביום 6.12.2020 הגיב המבקש לבקשה, במסגרתה לא התנגד להעברת הסרטון.

14. ביום 07.12.2020 ניתנה החלטת בימ"ש קמא בבקשה לצירוף סרטון, במסגרתה הותרה העברת הסרטון למומחה ד"ר דרנל.

15. ביום 17.12.2020 הגיש המומחה ד"ר דרנל את חוות דעתו, במסגרתה קבע כי המנוח היה כשיר לחתום על צוואה מיום 15.11.2017 (להלן: "**חוו"ד המומחה**").

16. ביום 05.01.2021 הגיש המבקש בקשה לפסילת חו"ד מומחה ביהמ"ש, מאחר שלטענתו נפלו פגמים בעריכת חוו"ד המומחה, עת המשיב כלל, במסגרת החומר הרפואי שהעביר לעיון המומחה וללא קבלת אישור בית המשפט קמא לכך, את חוות הדעת הפרטית שנערכה בענייננו של המנוח. לטענת המבקש, הסתמכותו המפורשת של ד"ר דרנל על האמור בחוות הדעת הפרטית, כפי שציין במסגרת מסקנותיו בחוות דעתו, פגמה באובייקטיביות הנדרשת ממנו לכתיבת חוות דעתו כמומחה בית המשפט.

17. ביני לביני הועברו אל המומחה ד"ר דרנל שאלות הבהרה ביחס לחוות דעתו, והוא השיב עליהן.

18. ביום 24.3.21 ולאחר שבית משפט קמא ביקש זאת, הגיש המשיב תגובתו, במסגרתה טען כי חוות הדעת הפרטית הוצגה לבית משפט קמא על ידי המבקש עצמו, וכן אישר כי העביר למומחה ד"ר דרנל את חוות הדעת הפרטית, יחד עם הסרטון שהעברתו למומחה אושרה בהחלטה מיום 7.12.2020.

19. <u>ביום 12.4.21 ניתנה החלטת בית המשפט קמא, כדלקמן</u>:

> **"1. כעולה מדברי הצדדים, הטיעונים ביחס לסרטון הוידאו אינם רלוונטיים, לאור ההחלטה מיום 7.12.2020.**
>
> **2. המבקש יתייחס לטענת המשיב לפיה "חוות הדעת אשר צורפה לכב' בית המשפט צורפה על ידי המבקש עצמו, מר י.א ...".**
>
> **3. המשיב יתייחס לטענות המבקש ביחס למסמכים שהוצגו למומחה ושאינם נכללים בצו הסרת החיסיון.**
>
> **4. הצדדים יגישו תגובותיהם כאמור, כשהן מגובות בתצהירים תומכים בתוך 7 ימים".**

20. ביום 18.4.21 הגיב המבקש כאמור בהחלטת בית המשפט לעיל, וטען כי צירף את חוות הדעת הפרטית במסגרת כתב ההתנגדות שהגיש בתיק קמא, בתום לב ובידיים נקיות, מתוך כוונה לפרוס בפני בית משפט קמא את התמונה העובדתית במלואה, ככל שהייתה ידועה למבקש. עוד טען, כי אין בטענת המשיב כשלעצמה בכדי להכשיר את המחדל שבהעברת חוות הדעת הפרטית לידי מומחה בית המשפט, שכן היא הועברה אליו ללא הגשת בקשה מתאימה לבית משפט קמא, ללא קבלת עמדת המבקש ביחס להעברתה לידי מומחה בית המשפט וללא החלטה מפורשת של בית משפט קמא ביחס להעברתה כאמור.

21. <u>ביום 21.4.21 ניתנה ההחלטה קמא בפתקית, כדלקמן</u>:

"1. אני מורה על הוצאת חוות הדעת הפרטית מהתיק.

2. לא מצאתי לפסול את מינוי מומחה בית המשפט.

3. המזכירות תמציא ההחלטה לב"כ הצדדים ולמומחה הממונה".

בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

<u>טענות המבקש בבקשת רשות הערעור</u>

22. <u>להלן תמצית טענות המבקש בבקשתו</u>:

א. עיון בחוות דעתו של המומחה ד"ר דרנל מלמד, כי המשיב העביר לעיונו סט מסמכים שלם, הנחזים להיות מסמכים לא רפואיים ושלא הותרו לעיונו של המומחה בהחלטת בית משפט קמא. מדובר בחוות דעת סוציאלית מיום 12.5.2019 ; חוות הדעת הפרטית מיום 6.7.2017 ; צוואת המנוח מיום 15.11.2017 ; צילום תעודת זהות ; 3 תמונות ; תעודת פטירת המנוח ותצהיר מעו"ד מאור יחיאל, נושא תאריך 10.5.2020.

ב. המסמכים הנ"ל, הגם שאינם רלוונטיים ביחס לשאלה שעמדה לפתחו של המומחה ד"ר דרנל, תרמו תרומה מכרעת להטיית חוות דעתו של המומחה ובכך פגעו ופגמו באובייקטיביות, באותנטיות ובספונטניות חוות דעת המומחה.

ג. העברת חוות הדעת הפרטית לידי המומחה מטעם בית המשפט נעשתה באופן המנוגד לתקנות, לסדרי הדין המקובלים ולפסיקה הרווחת, ועולה כדי כשל דיוני חמור.

ד. במסגרת שאלות ההבהרה שנשלחו אל המומחה והתשובות שמסר המומחה, עולה ברורות כי ההכרעה בחוות דעתו ניתנה בין השאר לאור בחינת מאפייני צוואת המנוח, אשר היוותה חלק מהכרעתו בשאלת כשירות המנוח לחתום על צוואה. מדובר פעם נוספת בהפרה בוטה של סמכויות המינוי בהתאם לתקנות המומחים וכן הפרה של האיסור בדבר העברתם או קבלתם של מסמכים שלא נכללו בהחלטת בית המשפט קמא, שיוצגו למומחה. צוואה היא מסמך משפטי אשר רק לבית המשפט סמכות לבחון אותה.

ה. ההחלטה קמא לוקה בהנמקה, עת בחר בית המשפט קמא ליתן החלטתו בפתקית קצרה וללא הנמקה. כמו כן ההחלטה קמא ניתנה לאחר קבלת תגובת המבקש בלבד וללא קבלת תגובת המשיב (כפי שהורתה החלטת בית המשפט קמא מיום 12.4.21). מן הראוי היה כי ההחלטה קמא הייתה ניתנת לאחר קבלת תגובות שני הצדדים.

ו. משמצא בית המשפט קמא כי יש להוציא את חוות הדעת הפרטית מהתיק קמא, לא היה בכך כדי לרפא את חוסר האובייקטיביות והפגמים שנפלו בחוות דעת המומחה ד"ר דרנל, שכן חוות דעתו של ד"ר דרנל הסתמכה מפורשות על חוות הדעת הפרטית.

ז. המבקש מעולם לא עתר לפסילת המומחה ד"ר דרנל, אלא עתר לפסילת חוות דעתו וזאת נוכח הכשלים הדיוניים שנפלו בהכנתה – כמתואר בבקשת רשות הערעור דנן. אף אם הכשלים נפלו בתום לב, אין בכך כדי לרפא את חוסר האובייקטיביות שדבקה בחוות דעתו של המומחה דרנל ויש להורות על פסילתה, תוך חיוב המשיב בעלות הכנת חוות דעת. זאת כאמור בשל הכשלים הדיוניים שנפלו אצל המשיב (עת העביר למומחה את חוות הדעת הפרטית וכן מסמכים לא רפואיים נוספים כמתואר לעיל).

<u>טענות המשיב בבקשת רשות הערעור</u>

23. <u>ביקשתי, וקיבלתי, את תשובת המשיב. להלן תמצית טענות המשיב בתשובתו:</u>

א. ניסיון המבקש לקשור את החובה הקבועה בתקנה 9(ב) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (מומחים), תשמ"ז-1986 לתיק דנן הוא חסר בסיס ומטעה. הדין כלל לא קובע זאת לעניין תיקים בבתי משפט לענייני משפחה, והפסיקה בנושא איננה חד משמעית כי אם נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט בכל מקרה ומקרה.

ב. אין איסור בחוק הירושה, תשכ"ה-1965 על העברת חוות דעת פרטית למומחה, ואיסור זה מגיע מפסיקת בתי המשפט, הקובעת כי על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו בכל מקרה לגופו. במקרה דנן פעל בית משפט קמא כשורה עת הורה על הוצאת חוות הדעת הפרטית מהתיק, והותרת חוות דעתו של המומחה דרנל.

ג. לבית המשפט נתון שיקול דעת נרחב על מנת להגיע לחקר האמת, כל מקרה נדון לגופו ואין פסיקה רפטטיבית וחד משמעית, הקובעת כי חוות דעת פרטית תיפסל באופן אוטומטי.

ד. המבקש חותר תחת דברי המומחה דרנל באופן עקבי ומנסה בכל כוחו לפסול את חוות דעת המומחה במסגרת התיק קמא – אולם אין ממש בדבריו ובניסיונותיו היות שבית המשפט קמא העניק לצדדים הזדמנויות רבות לטעון טענותיהם וההחלטות בעניין ניתנו בכובד ראש. ההחלטה קמא אינה נכנסת בגדר המקרים החריגים, בהם ההחלטה ניתנה בניגוד לדין או גורמת לעיוות דין.

ה. המבקש הוא זה שצירף את חוות הדעת הפרטית לתיק קמא, מבלי לבקש את רשותו של בית המשפט קמא. טענת המבקש כי פעל בניקיון כפיים אינה עומדת, ומצביעה על התנהלותו לאורך ההליך כולו.

ו. לא הוכח על ידי המבקש כי מסמכים שהוגשו למומחה דרנל, שאינם חומר גלם רפואי גולמי, השפיעו על חוות הדעת מטעמו באופן שהורע למבקש; ולא הוכח כי חוות דעת המומחה דרנל נגועה בהשפעות החיצוניות עליהן מלין המבקש.

<u>דיון והכרעה</u>

24. **לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה, בתגובת המשיב על נספחיה ובתיק קמא, שוכנעתי ליתן רשות ערעור, לדון בבקשה כבערעור ולקבל את הערעור במובן זה שאני מורה כי התיק יוחזר לבית המשפט קמא, על מנת שזה ידון בבקשה לפסילת חוות דעתו של המומחה דרנל במעמד הצדדים וייתן החלטה מנומקת בבקשה זאת; מכח סמכותי על פי תקנות 138(א)(2) + (5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.**

25. החלטה באשר לטיב המסמכים שהגשתם תותר למומחה שמונה מטעם בית משפט, היא החלטה שבסדרי דין ובדרך ניהול ההליך, בה בחר בית המשפט קמא לנקוט. הלכה היא כי אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בהחלטותיה של הערכאה הדיונית שעניינן ניהול ההליך – אלא אם ההחלטה נוגדת את הדין, יוצרת עיוות דין או מקפחת את זכותו של אחד הצדדים.

<u>ראו לענין זה</u>:

רע"א 3031/20 **שופרסל בע"מ נ' אמן סנפיר בע"מ**, פסקה 9 (28.6.2020);

רמש (חי') 9235-06-20 **פלוני נ' אלמונית**, פסקה 22 (1.7.2020).

26. באותו אופן, אף ההחלטה בעניין פסילת חוות דעתו של מומחה היא החלטה בעלת אופי דיוני, אשר מצויה בלב שיקול הדעת הרחב הנתון לערכאה הדיונית. התערבותה של ערכאת הערעור במקרים אלו מוגבלת אף היא, למקרים חריגים בהם ההחלטה ניתנה בניגוד לדין או גורמת לעיוות דין.

<u>ראו</u>: בעמ 1006/16 **פלוני נ' פלוני** (30.3.2016).

27. במקרה דנן, השופטת קמא תחמה היטב בהחלטתה מיום 6.7.2020 את היקף המסמכים הרפואיים שיש להעביר למומחה דרנל, אולם חרף החלטתה זאת, חוות הדעת הפרטית בעניינו של המנוח נמסרה על ידי המשיב לידי המומחה דרנל, שאף שילב חלקים ממנה בחוות דעתו המקצועית שהוגשה לבית המשפט ביום 17.12.2020.

28. במה דברים אמורים? ניתן לראות בעמ' 8 לחוות דעת המומחה דרנל, כי ציטט בהרחבה נתונים מחוות הדעת הפרטית (ואף ציין את חוות הדעת הפרטית כמקור לאותם נתונים); וכן בעמ' 13 ציין כי "**ב 6.7.2017 נבדק המנוח על ידי ד"ר שטרן שמצא MMSE 29/30, וכתב שיכול לחתום על צוואה**".

29. לאור האמור לעיל, לא ניתן לקבוע כי חוות דעת המומחה דרנל לא הושפעה כלל מהאמור בחוות הדעת הפרטית.

30. טענת המשיב, כי המבקש הוא זה שהגיש את חוות הדעת הפרטית לבית המשפט, לא יכולה להסביר מדוע העביר את אותה חוות דעת למומחה דרנל, מבלי שהתבקש לעשות כן ומבלי שקיבל את רשות בית משפט קמא.

31. האפשרות להגיש חוות דעת מומחים פרטיות מטעם הצדדים בבית המשפט לענייני משפחה מצומצמת מאוד.

בבע"מ 8412/14 **פלונים נ' פלונית** (18.1.2015) ההלכה סוכמה בצורה ברורה ב-**בע"מ פלונים**, כדלקמן (אמנם הפסיקה עוסקת בתקנות סדרי הדין הישנות, אולם המצב דומה אף לאור התקנות החדשות):

> **"לגופם של דברים אוסיף, כי לעניין האפשרות להגיש חוות דעת מומחים פרטיות מטעם הצדדים, סדרי הדין של בית המשפט לענייני משפחה קובעים ברירת מחדל שונה מזו החלה על תביעות דומות בבתי משפט אזרחיים. בתביעה אזרחית רגילה, המנוהלת בבתי משפט אזרחיים, בעל דין המעוניין להוכיח עניין שברפואה נדרש לצרף לכתב טענותיו 'תעודת רופא או חוות דעת של מומחה' (תקנה 127 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984). לעומת זאת, בבתי משפט לענייני משפחה נקבע בתקנה 254 י"ב(ז) לתקנות סדר הדין האזרחי, כי 'בעל דין לא יגיש חוות דעת של מומחה מטעמו אלא לאחר שבית המשפט בחן אם ליתן צו על פי סעיף 8(ג) לחוק' (קרי, חוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995); סעיף 8(ג) לחוק קובע, כי 'אם מונה מומחה או יועץ מטעם בית המשפט, לא יהיה בעל דין רשאי להביא עדות נוספת של מומחה מטעמו, אלא ברשות בית המשפט'. עינינו הרואות, כי בכל הנוגע לאפשרות להגיש חוות דעת פרטיות, נקודת המוצא בשתי הערכאות שונה; בבית המשפט לענייני משפחה 'דרך המלך לקבלת חוות דעת של מומחים [..] היא לפנות לבית המשפט ולבקש למנות מומחה מטעם בית המשפט" (ש' שוחט וד' שאוה סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה, עמ' 290 (תש"ע-2009)). ההסדר שקובעים**

> **חוק בתי המשפט לענייני משפחה ותקנות סדר הדין האזרחי בפרק כ1 דומה במידה מסוימת להסדר שבחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, שם קובע סעיף 6א(ב) כי בעלי דין לא יוכלו להביא עדות מומחה נוספת 'אלא ברשות בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו"; וראו רע"א 9724/07 דן נ' חביב [פורסם בנבו] (2008, המשנה לנשיאה ריבלין)**" (סעיף ח' להחלטה).

32. במצב דברים זה היה מצופה מהשופטת קמא לפחות ליתן החלטה מפורטת ומנומקת בבקשה לפסילת חוות הדעת, ולא החלטה קצרה בפתקית, שתוכנה גם אינו ברור עד תום, כפי שאעמוד על כך מיד.

33. בהחלטה קמא נקבע כי יש להוציא את חוות הדעת הפרטית מתיק בית המשפט – אולם חוות דעתו של המומחה דרנל תיוותר על כנה, חרף היותה נשענת, לפחות בחלקה, על אותה חוות דעת פרטית שהוצאה זה עתה מהתיק.

אודה ולא אבוש – לא ירדתי לסוף דעתה של השופטת קמא בנקודה זו. השופטת קמא הביעה דעתה למעשה בהחלטה קמא כי אין מקומה של חוות הדעת הפרטית בתיק קמא. אם כך, מדוע להותיר על כנה את חוות דעתו של המומחה דרנל שהסתמך עליה?!

לתמיהה זאת לא מצאתי הסבר, מאחר שהשופטת קמא לא נימקה כלל את החלטתה הקצרה, שניתנה על גבי פתקית, ללא נימוקים כאמור, ללא פירוט טענות הצדדים והתשתית הראייתית עליה נסמכת ההחלטה.

34. חובת ההנמקה חלה על הערכאה הדיונית, על מנת לאפשר לצדדים להבין על מה מבוססת החלטתה, ועל מנת לאפשר לערכאת הערעור להעביר את שבט ביקורתו.

היקפה של חובת ההנמקה משתנה ממקרה למקרה, בהתאם לנסיבת ולמהות ההחלטה, ולערכאה הדיונית מסור שיקול הדעת באשר לאופן מימוש חובת ההנמקה והיקפה, **אך החובה לנמק חלה תמיד**.

<u>ראו למשל</u>:

רמש (חי') 60908-01-19 **פלוני נ' אלמונית** (7.2.2019);

רמש (חי') 46063-07-18 **פלונית נ' פלוני** (6.8.2018);

רמש (חי') 8362-04-18 **פלוני נ' פלונית** (18.4.2018).

<u>יפים לענייננו דברים שכתב השופט סארי ג'יוסי מבית משפט זה, בתיק רשות ערעור משפחה, רמש (חי') 44364-01-21 **נ' ב' נ' י' ב'** (9.3.2021)</u>:

> **"סבורני כי סקירת התשתית העובדתית וטענות הצדדים באופן ממצה מחוייבת לא רק מתוקף חובת ההנמקה ומראית פני-הדברים, כי אם גם ובעיקר הואיל וסקירה זו משמשת עבור השופט, כלי הכרחי "בגיבוש החלטתו והעברת רעיונותיו בכור ההיתוך של שיקול הדעת השיפוטי" (אהרן ברק 'שיקול דעת שיפוטי' 46-48 (1987))..."** (פסקה 17 לפסק הדין והפסיקה המובאת שם).

35. **משלא נימקה השופטת קמא כלל את החלטתה קמא, מצדיק הדבר את התערבות ערכאת הערעור במידה ובדרך שאורה מיד.**

36. היות שהשאלה שעמדה על הפרק, פסילת חוות דעתו של המומחה דרנל, אינה פשוטה כלל ועיקר לנוכח נסיבות המקרה דנן, אותן היטיב לתאר המבקש בבקשתו, ראוי לטעמי כי השופטת קמא תקיים בה דיון במעמד הצדדים, תשמע אותם ואת טענותיהם בנדון ותבחן (בין היתר) את השאלה, האם חשיפת המומחה דרנל לחוות הדעת הפרטית אינה גורמת עיוות דין למבקש.

37. **לאחר כל אלה תכריע השופטת קמא <u>מחדש</u> בבקשה לפסילת חוות הדעת כחכמתה ושיקול דעתה, ובלבד שתוציא תחת ידה החלטה מפורטת ומנומקת, תוך התייחסות להלכה הפסוקה בנדון (שחלקה אף פורט בבקשה ובפסק דין זה).**

<u>סוף דבר</u>

38. **לאור כל האמור לעיל אני מורה על קבלת הערעור, החזרת הצדדים לבית משפט קמא וקיום דיון כאמור בסעיפים 37-36 לעיל.**

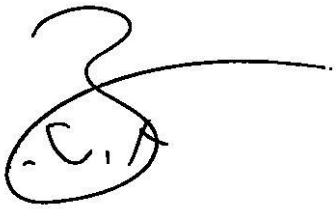
39. המשיב יישא בהוצאות המשפט של המבקש ובשכר טרחת בא כוחו בסכום כולל של 3000 ₪. סכום זה ישולם למבקש תוך 30 ימים מהיום, אחרת יישא ריבית והצמדה מיום מתן פסק דין זה ועד ליום התשלום בפועל.

40. העירבון שהופקד בהליך דנן יוחזר לידי המבקש באמצעות בא כוחו.

המזכירות תעביר את פסק הדין לצדדים.

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"א, 10 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

חננאל שרעבי, שופט